

Publicerad 2006-04-13 16:21 av Billy Blue

RFörsök till satirisk reflektion över 2000-talets köande. I-landsproblem, javisst....

Kösamhället

”Svensk bilprovning, god morgon.”

”Hej, jag skulle vilja ha en tid till besiktning.”

”Ok, du kan få den 23:e....”

”Den 23:e? Om tre veckor alltså? OK ”

”Mars. Den 23 mars.”

”Men det är ju fem månader dit!”

”Jaa. Ska du ha tiden eller inte?”

Känner ni igen er i kösamhället? Den här konversationen hade jag för ett tag sedan. Samma dag skulle jag besöka en distriktsläkarmottagning med min sjuka dotter. Vi fick en tid klockan 10.45. Vi var på plats klockan 10.30 och anmälde oss.

”Tar det lång tid?” frågade jag.

”Nejdå det är ingen fara.”

Klockan 13.47 fick vi träffa en stressad läkare i sju minuter. Han var inhyrd av ett bemanningsföretag och hade aldrig sett oss förr. Det var första gången han var i stan meddelande han oss. Han gav oss ett recept på ögondroppar och skickade en remiss till en specialläkare.

Klockan 14.32 gick vi in på Apoteket nere på stan, vi hade ätit lite lunch däremellan. 36 nummer före oss i kön, men fyra kassor öppna. Vårt lokala Apotek närmare hemmet var stängt p g a att de inte hade några utbildade apotekare. Det fanns det tydligen inte här heller. Efter lite drygt en timme kom vi fram och fick lämna in receptet.

”Sätt er ner så ropar vi upp ert namn när det är klart här bakom.”

”Här bakom?”

”Ja, vår pharmaseft gör i ordning receptet, vi här framme är bara assistenter.”

”Ni har fyra kassor och en apotekare alltså?”

”Jaa.”

”Tar det lång tid?”

”Nejdå.”

Efter ytterligare 20 minuter fick vi betala 300 spänn för 10 milliliter ögondroppar.

När jag kom hem ringde jag för att kolla när vi kunde få tid hos ögonspecialisten.

”Jaha du. Det finns en tid den 27:e augusti.”

”27:e augusti? Driver du med mig, det är väl den 10 september idag?”

”Jaa. Det är inte så högt prioriterat det här...”

Min flicka är 6 år och har precis börjat skolan, läkarn jag talade med trodde att hon kanske behövde rätta till

ett eventuellt synfel för att kunna lära sig läsa. En schysst skolstart känns prioriterat för mig. Men vi fick acceptera tiden nära elva månader senare. Vi står i alla fall i kön.

Sedan kom jag på att jag måste anmäla vård av sjukt barn till försäkringskassan.

”Välkommen till försäkringskassan.”

”Hej, jo jag...”

”Gäller det en sjukanmälan, tryck ett, gäller det föräldrapenning tryck två, vill du tala med telefonist dröj kvar.”

Vad sa hon nu igen? Vård av sjukt barn då? Nej, jag dröjer kvar lite, tänkte jag.

”Ditt samtal är placerat i kö – det är 27 samtal före dig.”

Något senare iväg till badhuset. Den andra dottern hade äntligen fått komma med i simskolan efter att, mot köavgift, ha stått i kö i ett år. Lite försenade som vi var höll jag lite för hög fart. 60 km/tim. Polisen stod troget bakom kröken och väntade. 600 spänn i böter. Ja, ja inget att argumentera om, polismannen var trevlig och jag hade ju gjort ett fel. För övrigt stämde hela situationen med min för övrigt misslyckade dag. För säkerhets skull kontrollerade han bilens skattemärke.

”Du eh. Jag ser att du måste besiktiga bilen snart, tiden rinner snabbt iväg vet du.”

”Jodå - tack för att du påminde mig.”

Den sista sovjetstaten?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Billy Blue med Poeter.se id #7986 innehar upphovsrätten